

Carpe diem

Twee kwetsbare bloemen
heel dicht bij elkaar
zoeken het licht van de zon

ze drinken het water
met warmte voor later
en heimwee naar hoe het begon

ik droom van een vaas
vol met aandacht en liefde
niet te weinig, te veel
maar genoeg

ik gun je de ruimte
de lach en de armen
waarmee ik je vroeger
de wereld in droeg

ik geef je duizend
zoete woorden
de allermooiste die ik ken
ik pluk je elke dag opnieuw
en fluister zacht
hoe trots ik ben

op mijn lieve sterke dochter
die als een zonnebloem van goud
haar eigen plek
en richting zoekt
en waar ik zielsveel zo van houd

we kunnen de wind
niet verbieden te waaien
het leven stroomt net
als rivieren naar zee

dus leg maar gewoon
soms je hand in de mijne
dan loop ik wat vaker
een stuk met je mee

